

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00183/21-47

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 4 a odst. 5 a ustanovení § 16 odst. 3 a 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o odvolání žadatele **Ing. Jaroslav Štěpánek, Ing. Jaroslav Štěpánek, Ing. Jaroslav Štěpánek, Ing. Jaroslav Štěpánek, nar. dne 22. 3. 1964, trvale bytem Štěpánkovská, 100 00 Praha 10** (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí povinného subjektu společnosti České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČ: 709 94 226, ze dne 28. 3. 2022, č. j. 567/2022-O25, o částečném odmítnutí žádosti o informace takto:

I. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se **rozhodnutí** společnosti České dráhy, a.s., ze dne 28. 3. 2022, č. j. 567/2022-O25, v části, jíž bylo odmítnuto poskytnutí informací požadovaných **v bodech č. 1, 2, 3, 4 a 7** žadatelovy žádosti, **ruší a věc se v této části vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

II. V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se **rozhodnutí** společnosti České dráhy, a.s., ze dne 28. 3. 2022, č. j. 567/2022-O25, v části, jíž bylo odmítnuto poskytnutí informací požadovaných **v bodě č. 5** žadatelovy žádosti, **ruší a řízení se v této části zastavuje.**

III. V souladu s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se společnosti České dráhy, a.s., **přikazuje**, aby žadateli poskytla kopii usnesení dozorčí rady společnosti České dráhy, a. s., ze dne 5. 11. 2019, č. 3795/2019, v úplné neanonymizované podobě vyjma podpisu úředně pověřené osoby, tj. zapisovatele, **a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

Žadatel požádal dne 18. 11. 2020 společnost České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČ: 709 94 226 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“):

„Prostřednictvím této žádosti Vás zdvořile žádám o poskytnutí následujících informací, týkajících se výše definovaného projektu Smíchovského nádraží a z něho vyplývajících smluv a dalších právních jednání realizovaných mezi výše definovanými subjekty:

1) Zadání výběrového řízení

Žádám Vás o zaslání komplexního zadání výběrového řízení (tj. inzerát vyhlášeného výběrového řízení, zadávací dokumentaci aj. dokumenty), týkající se výběrového řízení ve věci blíže popsané v úvodních odstavcích této žádosti, tj. zadávací dokumentaci „Výběrového řízení na založení společného podniku pro přípravu, realizaci a rozvoj lokality Praha – Smíchovské nádraží“ (dále v textu jako „Výběrové řízení“), v němž společnost ČD jako svého obchodního partnera z oblasti developmentu vybrala společnost Sekyra Group, a.s. (potažmo jejího právního předchůdce – společnost SG Projekt Management, s.r.o.).

2) Vyhodnocení Výběrového řízení; zaslání kompletní dokumentace, na základě které vyhrála výběrové řízení společnost Sekyra Group, a.s.

Žádám Vás o zaslání kompletní dokumentace Výběrového řízení specifikovaného v bodě 1) žádosti. Tj. evidenční arch předložených nabídek, arch vyhodnocení podaných nabídek, z kterého je zřejmé, z jakých důvodů byl vybrán výherce Výběrového řízení a další dokumenty, které byly vyhotoveny či obdrženy ve Výběrovém řízení, které byly relevantní pro jeho výsledek. Dále Vás žádám o zaslání kompletní nabídky předložené výhercem Výběrového řízení – nabídky předložené společností Sekyra Group, a.s.

3) Kompletní smluvní dokumentace včetně všech příloh

Žádám Vás o kompletní smluvní dokumentaci – smlouvy a jejich přílohy, které byly uzavřeny mezi ČD a společností Sekyra Group, a.s. jakožto výhercem Výběrového řízení, na základě kterých došlo ke vzniku právních a obchodních vztahů mezi těmito společnostmi v návaznosti na výsledek Výběrového řízení.

4) Znalecký posudek určující cenu pozemků, které jsou předmětem kupní smlouvy uzavřené mezi ČD a Smíchov One, s.r.o. dne 19. 12. 2019

Žádám Vás o zaslání znaleckého posudku č. 12797-165/2019 vypracovaného společností KOPPREA – znalecký ústav spol. s r.o. dne 18. 10. 2019, na základě kterého byla v souladu s pravidly uvedenými v Rámcové projektové smlouvě určena kupní cena na pozemky, jež byly předmětem Smlouvy o koupi nemovitosti č. V - 83669/2019-101 -S uzavřené dne 19. 12. 2019 mezi ČD a společností Smíchov One, s.r.o.

5) Souhlas dozorčí rady s uzavřením kupní smlouvy na pozemky ve vlastnictví ČD

Žádám Vás o sdělení informace, zda k uzavření Smlouvy o koupi nemovitosti č. V-83669/2019-101-S uzavřené dne 19. 12. 2019 mezi ČD a společností Smíchov One, s.r.o. byl dozorčí radou akciové společnosti ČD udělen souhlas. Byl-li tento souhlas udělen, žádám Vás o zaslání kopie dokumentu, v němž je jeho udělení zaznamenáno.

6) Územní rozhodnutí včetně vyjádření relevantních orgánů/osob

Žádám Vás o zaslání pravomocného územního rozhodnutí o umístění stavby ve smyslu ustanovení § 77 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, týkající se předmětného Záměru. Současně Vás žádám o zaslání vyjádření orgánů a osob v dané věci, které byly v dané věci vyhotoveny/předloženy. Současně Vás žádám o zaslání projektové dokumentace, která byla v dané věci předkládána.

7) „Komplexní dokumentace“ vzniklá za dobu trvání obchodního vztahu mezi ČD a společností Sekyra Group, a.s. týkající se realizace Záměru.

Žádám Vás o zaslání veškeré dokumentace vzniklé za dobu trvání obchodního vztahu mezi ČD a společností Sekyra Group, a.s. týkající se realizace Záměru. Tj. veškeré smlouvy týkající se Záměru uzavřené mezi ČD a společností Sekyra Group, a.s. včetně jejich příloh, veškeré projektové dokumentace týkající se Záměru, veškeré zápisy z porad týkajících se Záměru, veškeré zápisy z jednání, které se vedly s třetími osobami ve věci realizace Záměru, včetně plných mocí potřebných k předmětným jednáním aj.“

Tato žádost byla povinným subjektem zaevidována pod sp. zn. 2114/2020.

Povinný subjekt zaslal dne 10. 12. 2020 žadateli přípis č. j. 2238/2020-O25, ve kterém k bodu č. 3 žádosti odkázal dle § 6 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. na zveřejněnou informaci, v části týkající se bodů č. 4 a 6 žádost dle § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. odložil a ve vztahu k bodu č. 7 vyzval žadatele dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. k upřesnění žádosti, neboť ji v této části vyhodnotil jako příliš obecně formulovanou. Následně povinný subjekt vydal rozhodnutí ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2239/2020, o částečném odmítnutí žádosti, a to s odkazem na ustanovení § 6 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel napadl toto rozhodnutí dne 23. 12. 2020 odvoláním. K výzvě povinného subjektu ze dne 10. 12. 2020 zaslal žadatel dne 6. 1. 2021 podání, v němž uvedl, že nesouhlasí s hodnocením bodu č. 7 žádosti povinným subjektem, avšak přesto doplňuje, že nemůže specifikovat konkrétní dokumenty, neboť o jejich existenci neví. Dne 14. 1. 2021 napadl žadatel postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informaci stížností, v níž vyslovil nesouhlas s jejím vyřízením představovaným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2239/2020-O25. K bodu č. 7 žádosti uvedl, že má za to, že jeho žádost byla dostatečně konkrétní, a povinný subjekt jej proto neměl vyzývat k upřesnění postupem dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., nýbrž měl ve stanovené lhůtě tyto informace poskytnout, nebo vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Úřad o žadatelově odvolání ze dne 23. 12. 2020 a o žadatelově stížnosti ze dne 14. 1. 2021 rozhodl jedním rozhodnutím ze dne 22. 1. 2021, č. j. UOOU-00183/21-3. Výrokem I. rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Výrokem II. povinnému subjektu přikázal, aby vyřídil body č. 3, 4 a 7 žádosti ve lhůtě 15 dnů.

Povinný subjekt zaslal žadateli přípis ze dne 3. 2. 2021, č. j. 250/2021-O25, v němž jej s odkazem na § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vyzval k úhradě nákladů souvisejících s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací požadovaných v bodě č. 7 žádosti. Povinný subjekt dále rozhodnutím ze dne 3. 2. 2021, č. j. 261/2021-O25, žadatelovu žádost dle § 6 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. opětovně částečně odmítl. Žadatel reagoval dne 24. 2. 2021 podáním, které obsahovalo jak odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu č. j. 261/2021-O25 o částečném odmítnutí žádosti, tak stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti a stížnost proti výši úhrady požadované povinným subjektem v přípisu č. j. 250/2021-O25. Úřad o žadatelově stížnosti napadající výši úhrady stanovenou povinným subjektem rozhodl rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021, č. j. UOOU-00183/21-10, jímž výši úhrady snížil na 0 Kč. Rozhodnutím ze dne 31. 3. 2021, č. j. UOOU-00183/21-13, pak Úřad rozhodl o žadatelově odvolání a o jeho stížnosti na postup povinného subjektu. Výrokem I. rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Výrokem II. povinnému subjektu přikázal, aby vyřídil bod č. 7 žádosti ve lhůtě 15 dnů.

Povinný subjekt následně svým rozhodnutím ze dne 15. 4. 2021, č. j. 848/2021-O25, žadatelovu žádost dle § 6 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. znovu částečně odmítl. Žadatel reagoval dne 30. 4. 2021 podáním, které obsahovalo jednak odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu č. j. 848/2021-O25, jednak stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti. Povinný subjekt usnesením ze dne 7. 5. 2021, č. j. 848/2021-O25, řízení o žadatelově žádosti přerušil z důvodu nedostatků žádosti, neboť dospěl k závěru, že zákon č. 106/1999 Sb. stanovením povinných náležitostí žádosti nepřipouští tzv. anonymní žádosti. Žadatel toto usnesení i postup povinného subjektu napadl dne 11. 5. 2021 odvoláním a stížností. K těmto podáním zaslal Úřad žadateli vyrozumění, v němž konstatoval, že není příslušný ke zjištění a případnému prohlášení nicotnosti usnesení povinného subjektu ze dne 7. 5. 2021, č. j. 848/2021-O25. Následně Úřad dne 3. 6. 2021 opatřením na ochranu před nečinností vydaným dle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinnému subjektu přikázal, aby do sedmi dnů ode dne doručení opatření vyřídil doposud nevyřízenou žadatelovu stížnost ze dne 30. 4. 2021 napadající postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace představovaný oznámením ze dne 15. 4. 2021, č. j. 848/2021-O25. Současně povinnému subjektu přikázal, aby do 15 dnů ode dne doručení opatření vyřídil dosud nevyřízené žadatelovo odvolání ze dne 30. 4. 2021 proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti ze dne 15. 4. 2021, č. j. 848/2021/O25. Dne 11. 6. 2021 povinný subjekt žadatelovu stížnost a odvolání ze dne 30. 4. 2021 předložil Úřadu. Úřad o žadatelově odvolání i stížnosti rozhodl rozhodnutím ze dne 30. 6. 2021, č. j. UOOU-00183/21-24, jehož výrokem I. rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a výrokem II. povinnému subjektu přikázal, aby vyřídil bod č. 7 žádosti ve lhůtě 15 dnů.

Povinný subjekt zaslal dne 7. 7. 2021 žadateli přípis č. j. 1633/2021, jímž jej dle § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. vyzval k doplnění žádosti o náležitosti uvedené v § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., neboť nedostatek údajů o žadateli dle povinného subjektu brání vyřízení žádosti. Žadatel reagoval dne 9. 7. 2021 sdělením, ve kterém uvedl, že žádost podal jako advokát, a to v rámci poskytování právních služeb, přičemž povinný subjekt zaměňuje

poskytování právních služeb s právním zastupováním ve věci. Povinný subjekt následně dne 13. 8. 2021 žadatelovu žádost přípisem č. j. 1705/2021 odložil, a to s odkazem na § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel odložení žádosti napadl dne 19. 8. 2021 stížností, na jejímž základě Úřad rozhodnutím ze dne 9. 9. 2021, č. j. UOOU-00183/21-26, povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů žadatelovu žádost vyřídil.

Povinný subjekt poté přípisem ze dne 24. 9. 2021, č. j. 2047/2021-O25, žadatele informoval, že proti rozhodnutí Úřadu ze dne 9. 9. 2021, č. j. UOOU-0183/21-26, podal žalobu. Žadatel dne 8. 10. 2021 podal stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informaci, na jejímž základě Úřad svým rozhodnutím ze dne 27. 10. 2021, č. j. UOOU-00183/21-28, přikázal povinnému subjektu žádost o informace ve stanovené lhůtě vyříditi.

Povinný subjekt zaslal žadateli dne 11. 11. 2021 přípis č. j. 2301/2021-O25, v němž uvedl, že rozhodnutí Úřadu ze dne 9. 9. 2021, č. j. UOOU-00183/21-26, a ze dne 27. 10. 2021, č. j. UOOU-00183/21-28, považuje za nezákonná a nicotná, a proto je napadl žalobou. Městský soud v Praze usnesením ze dne 15. 11. 2021, č. j. 14 A 217/2021-28, žalobu povinného subjektu odmítl. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt ani poté žadatelovu žádost nevyřídil, podal žadatel dne 16. 11. 2021 na jeho postup stížnost. Úřad následně vydal rozhodnutí ze dne 7. 12. 2021, č. j. UOOU-00183/21-31, kterým povinnému subjektu přikázal, aby žadatelovu žádost ve stanovené lhůtě vyřídil.

Povinný subjekt přípisem ze dne 22. 12. 2021, č. j. 2496/2021-O25, žadateli sdělil, že rozhodnutí Úřadu ze dne 9. 9. 2021, č. j. UOOU-0183/21-26, a ze dne 27. 10. 2021, č. j. UOOU-00183/21-28, považuje za nezákonná a nicotná. Na podporu svého právního názoru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 10 As 450/2021-32. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt žadateli požadované informace neposkytl, přičemž ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, podal žadatel na postup povinného subjektu dne 5. 1. 2022 stížnost. Úřad o této stížnosti rozhodl rozhodnutím ze dne 27. 1. 2022, č. j. UOOU-00183/21-34, kterým povinnému subjektu přikázal, aby žadatelovu žádost ve stanovené lhůtě vyřídil.

Povinný subjekt přípisem 14. 2. 2022, č. j. 240/2022-O25, žadateli sdělil, že do doby, než bude Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o kasační stížnosti podané povinným subjektem proti usnesení Městského soudu v Praze, setrvává na svém právním názoru, podle něhož jsou rozhodnutí vydaná Úřadem v této věci nezákonná a nicotná. Žadatel postup povinného subjektu napadl dne 17. 2. 2022 stížností. Úřad o této stížnosti rozhodl rozhodnutím ze dne 11. 3. 2022, č. j. UOOU-00183/21-36, kterým povinnému subjektu přikázal, aby žadatelovu žádost ve stanovené lhůtě vyřídil.

Povinný subjekt na základě tohoto rozhodnutí Úřadu žadatelovu žádost znovu projednal, načež mu poskytl částečně znečitelněnou Smlouvu o projektu ze dne 15. 6. 2005, Dodatek č. 1 Smlouvy o projektu ze dne 15. 6. 2005, Rámcovou projektovou smlouvu ze dne 18. 12. 2019, Smlouvu o koupi nemovitosti ze dne 19. 12. 2019 a Znalecký posudek č. 12797-165/2019 ze dne 18. 10. 2019. Povinný subjekt současně vydal dne 28. 3. 2022 rozhodnutí č. j. 567/2022-O25, kterým žadatelovu žádost částečně odmítnul s odkazem na § 8a, § 9 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Odepřeny byly informace obsahující osobní údaje, které nemají relevantní význam k vlastnímu obsahu smluv a podléhají režimu ochrany

osobních údajů, a dále informace o smluvních ujednáních, které ve svém souhrnu tvoří specifické a nedělitelné know-how rozvoje konkrétního území (brownfieldu).

Žadatel zaslal dne 12. 4. 2022 povinnému subjektu podání, jež bylo označeno jako „*Odvolání proti rozhodnutí společnosti České dráhy, a.s. ze dne 28.3.2022, č.j. 567/2022-O25 Stížnost na postup společnosti České dráhy, a.s. při vyřízení žádosti o informaci*“. V tomto svém podání uvedl, že proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 28. 3. 2022 podává odvolání. K bodům č. 1 a 2 žádosti uvedl, že odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu není v této části důvěryhodné, neboť povinný subjekt zpočátku hovořil o skartaci či archivaci, avšak nyní uvádí jiné důvody odmítnutí. Dle žadatele si přitom povinný subjekt může požadované dokumenty vyžádat od účastníků výběrového řízení, přičemž vzhledem k trvání zakázky je povinen mít je k dispozici. Ve vztahu k bodu č. 7 žádosti označil žadatel odůvodnění napadeného rozhodnutí za zcela účelové, neboť povinný subjekt již dříve žadatele vyzval k úhradě nákladů spojených s vyhledáním požadovaných informací, přičemž svou výzvu odůvodnil tím, že se jedná o vyhledávání informací v papírové podobě v archivu povinného subjektu a kontaktování pracovníků s dotazy vyžadující celkem 28 hodin práce. S ohledem na tato tvrzení žadatel předpokládá, že se informace nachází v archivu povinného subjektu v listinné podobě. Žadatel dále odkázal na informace z veřejných zdrojů a informace poskytnuté Ministerstvem dopravy, z nichž je patrné, že s ohledem na provedený mimořádný audit u povinného subjektu musely být podklady k projektu Smíchov Station Development již dohledány, přičemž je povinný subjekt již musel podrobně studovat a hodnotit. Ve vztahu k bodům č. 3 a 4 žádosti žadatel namítá, že z poskytnutých anonymizovaných smluv není zřejmé, v čem spočíval systém spolupráce povinného subjektu a společnosti Sekyra Group, a.s., a zejména, jaký byl systém financování, neboť právě financování má být předmětem veřejné kontroly. K tomu žadatel doplňuje, že v napadeném rozhodnutí zcela chybí aplikace obecných závěrů týkajících se ochrany obchodního tajemství na konkrétní informace požadované v žádosti. Odůvodnění v jednotlivých bodech proto žadatel hodnotí jako zcela obecné a neustále se opakující. Vzhledem k tomu, že v poskytnutých dokumentech jsou zpravidla anonymizovány celé odstavce včetně nadpisů, nemá žadatel ani možnost konkrétněji argumentovat proti odepření těchto informací, neboť se může pouze domnívat, jaký typ informací je v té které části obsažen. Žadatel dále připomíná, že smlouva o projektu již byla kompletně nahrazena rámcovou projektovou smlouvou ze dne 18. 12. 2019, tudíž se nejedná o informaci aktivní, naopak jde o informaci z hlediska konkurenčního významu bezcennou, neboť jak je zjevné i vzhledem k závěrům mimořádného auditu, smlouva o projektu z roku 2005 nebyla výhodná, a je vyloučeno, aby povinný subjekt takovou smlouvu kdykoliv jindy v budoucnosti uzavřel. Žadatel dále konstatuje, že v rámcové projektové smlouvě jsou „zatmaveny“ celé strany, přičemž je vyloučeno, aby takové celé pasáže obsahovaly obchodní tajemství. Dle žadatelova názoru jsou zde zajisté uvedeny obecné formulace, a pokud je neposkytnutí kompletních stran odůvodněno pouze několika obecnými řádky, není to dle jeho názoru dostatečné. Dle žadatelova názoru je odůvodnění napadeného rozhodnutí v této části velmi obecné, neboť z poskytnutých informací nelze vůbec zjistit, jaké oblasti se informace, které povinný subjekt odmítá zpřístupnit, týkají, o jaký typ informace se jedná, a z jakého důvodu je povinný subjekt odmítá poskytnout. Dle žadatele je třeba ke každé znepřístupněné části smlouvy přezkoumatelným způsobem uvést alespoň to, jaký typ informací je v dané pasáži

obsažen, a z jakého důvodu je nelze zpřístupnit. Ve vztahu k bodu č. 5 žádosti žadatel namítá, že v situaci kdy je zřejmé, že převod byl rozhodnutím dozorčí rady podmíněn, jde o informaci, kterou je třeba poskytnout, neboť skutečnost, zda statutární orgán převedl nemovitosti na třetí osobu se souhlasem orgánu dozorčího, a to, jaký měl takový souhlas formu, je pro kontrolu hospodaření s majetkem státu důležitou informací, ze které může být dovozena i eventuální odpovědnost konkrétních osob za škodu vůči povinnému subjektu či státu. Žadatel tudíž nesouhlasí s názorem povinného subjektu, podle něhož se jedná o vnitřní pokyn, který nelze poskytnout. V závěru odvolání žadatel navrhuje, aby nadřízený orgán zrušil napadené rozhodnutí a řízení v tomto rozsahu zastavil a povinnému subjektu přikázal požadované informace poskytnout.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém stanovisku a důvodech rozhodnutí, proto žadatelovo odvolání spolu se souvisejícím spisovým materiálem dne 28. 4. 2022 postoupil Úřadu. V příloženém stanovisku k bodu č. 1 žádosti uvedl, že jeho zaměstnanci vyvinuli značné úsilí k vyhledání požadovaných informací s tím, že se následně podařilo dohledat dokumentaci týkající se zadání výběrového řízení, která bude žadateli poskytnuta. K bodu č. 2 žádosti povinný subjekt uvedl, že ani přes opětovně vynaložené úsilí se jeho zaměstnancům nepodařilo vyhodnocení výběrového řízení dohledat. K tomu doplnil, že problematika revitalizace lokality Smíchovského nádraží se začala řešit před více než šestnácti lety, přičemž jejím výsledkem bylo uzavření smluv, které byly žadateli poskytnuty. K tomu dále uvedl, že s ohledem na personální změny u povinného subjektu došlo k situaci, že některé podklady nebyly řádně se záznamem předány, což vede k aktuálnímu stavu, kdy není možno požadované informace dohledat. Povinný subjekt dále uvedl, že došlo k havárii HDD a v důsledku toho ke ztrátě dat ve služebním notebooku bývalého zaměstnance, který se developerskými projekty dlouhodobě zabýval. K bodům č. 3 a 4 žádosti uvedl, že žadateli poskytl veškeré požadované informace s výjimkou těch, které obsahují osobní údaje či podléhají obchodnímu tajemství. K bodu č. 5 žádosti povinný subjekt uvedl, že žadateli bylo částečně vyhověno a informace mu byla poskytnuta s tím, že povinný subjekt trvá na názoru, podle něhož je usnesení dozorčí rady po formální i obsahové stránce vnitřním pokynem, resp. předpisem, přičemž existuje legitimní zájem na ochraně těchto informací. S ohledem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. je tedy dle povinného subjektu důvod tuto informaci neposkytnout. Konečně k bodu č. 7 žádosti povinný subjekt uvedl, že se s veškerými žadatelovými požadavky vypořádal a svůj postup řádně odůvodnil.

Úřad po přezkoumání předloženého spisového materiálu a spisového materiálu, který měl v předmětné věci k dispozici již z dřívějšího řízení, dospěl k závěru, že mu povinným subjektem nebyly předloženy všechny požadované informace v úplném znění, ani informace, které byly žadateli v anonymizované podobě poskytnuty, a proto se dne 19. 7. 2022 obrátil na povinný subjekt s výzvou k doplnění spisového materiálu. Povinný subjekt na základě výzvy Úřadu spisový materiál doplnil dne 25. 7. 2022. Následně se Úřad dne 21. 9. 2022 obrátil na žadatele, aby odvolání doplnil o navrhovaný důkaz, konkrétně o Výslednou zprávu mimořádného auditu k nemovitostnímu projektu Smíchov Station Development a.s., který je pro Úřad nezbytný k přezkoumání povinným subjektem uplatněného důvodu pro odepření části požadovaných informací. Žadatel tento dokument předložil Úřadu dne 28. 9. 2022.

Úřad žadatelovo podání ze dne 12. 4. 2022 posoudil s ohledem na § 37 odst. 1 správního řádu podle jeho obsahu jako odvolání, neboť rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydané dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. lze napadnout pouze odvoláním, nikoliv stížností. Žadatel nadto v předmětném podání žádné stížnostní námitky neuplatnil.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení v předmětné věci. Společnost České dráhy, a.s., je povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb. Dle platné a účinné právní úpravy nelze její nadřízený orgán určit podle ustanovení § 178 správního řádu; z tohoto důvodu je nadřízený orgán pro účely uvedeného právního předpisu určen dle § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. a je jím Úřad.

III.

Věcné posouzení odvolání

Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění.

Úřad na tomto místě odkazuje na související právní rámec, který vymezil ve svých předchozích rozhodnutích, přičemž neshledal důvod se od něj odchýlit.

Žadatel v podaném odvolání uplatnil několik námitek, jimiž se Úřad postupně zabýval.

Námitka vztahující se k bodům č. 1 a 2 žádosti a k části bodu č. 7 žádosti

Povinný subjekt odmítl poskytnout informace požadované v těchto bodech žádosti s odůvodněním, že požadované dokumenty nemá k dispozici. K tomu je třeba předně konstatovat, že ve vztahu k vymezeným bodům žádosti povinný subjekt nerespektoval závazné pokyny Úřadu obsažené v dřívějším rozhodnutí ze dne 30. 6. 2021, č. j. UOOU-00183/21-24 (dále jen „předchozí rozhodnutí“), a postupoval tak v rozporu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť právním názorem vysloveným v odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu je správní orgán, jenž napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Úřad v předchozím rozhodnutí s ohledem na konstantní judikaturu vyslovil závěr, podle něhož je povinný subjekt povinen prokázat příslušný skutkový stav (tj. že požadovanými informacemi nedisponuje) příslušnými skutkovými zjištěními, jež budou obsažena ve správním spisu. Úřad v této souvislosti popsal, jakými způsoby lze provedená skutková zjištění zachytit. Pouze pro připomenutí lze zopakovat, že se jedná například o úřední záznamy příslušných pracovníků provádějících vyhledávání požadovaných informací obsahující popis zjištěných skutečností, kde a kdy bylo šetření prováděno apod., případně doložení mechanismů, které jsou u povinného subjektu zavedeny pro obdobné situace (např.

vnitřní předpisy k archivaci a skartaci či metodické pokyny vymezující nakládání zaměstnanců s přidělenými dokumenty), z nichž by lze osvědčit tvrzení povinného subjektu, že požadované informace k dispozici nemá, či vzájemnou korespondenci s třetími osobami z níž by vyplývala snaha povinného subjektu požadované informace získat. V tomto smyslu povinný subjekt příslušná skutková zjištění ve správním spisu nedoložil a jeho závěr, že požadovanými dokumenty nedisponuje, tak nelze spolehlivě přezkoumat, natož mu přisvědčit.

Ve vztahu k části bodu č. 7 žádosti povinný subjekt opětovně tvrdí, že veškeré požadované informace byly uloženy v zašifrovaném počítači zaměstnance, jenž u povinného subjektu ukončil pracovní poměr, přičemž tyto informace se nepodařilo dešifrovat. K tomu povinný subjekt doložil pracovní list v anonymizované podobě ze dne 23. 2. 2021. Tato skutečnost nicméně neznamena, že by povinný subjekt alespoň částí požadovaných informací opravdu nedisponoval. Uvedený závěr povinného subjektu ostatně zpochybňuje i žadatel, když odkazuje na dokument označený jako „*Mimořádný audit nemovitostního projektu Smíchov Station Development a.s.*“, který si žadatel vyžádal od Ministerstva dopravy. V tomto dokumentu, který si Úřad od žadatele vyžádal, je uvedeno, že „*Rámcová projektová smlouva byla uzavřena mezi ČD, SG a SSD koncem roku 2019, nahradila (zrušila) Smlouvu o projektu a některé další smlouvy*“, přičemž v poznámce pod čarou označenou číslem 3 je uveden soupis smluv: Smlouva o budoucí smlouvě kupní uzavřená dne 2. 2. 2010, Smlouva o zřízení předkupního práva jako věcného práva SSD/30/2009 uzavřená dne 2. 7. 2010, Smlouva o zřízení předkupního práva jako věcného práva SSD/31/2009 uzavřená dne 2. 7. 2010, Smlouva o zřízení předkupního práva jako věcného práva SSD/32/2009 uzavřená dne 2. 7. 2010. Z daného dokumentu dále vyplývá, že u povinného subjektu byl na základě usnesení představenstva č. 9250/2021 ze dne 18. 5. 2021 proveden mimořádný audit nemovitostního projektu Smíchov Station Development a.s. s tím, že výsledná zpráva byla předložena na zasedání představenstva dne 12. 10. 2021. Z výše uvedeného je zřejmé, že mimořádný audit byl proveden až poté, co došlo ke ztrátě dat v zašifrovaném počítači zaměstnance povinného subjektu. Nabízí se tedy otázka, s jakými dokumenty auditoři při provádění mimořádného auditu pracovali, a zda byly těmito dokumenty i žadatelem požadované informace. Tento rozpor přitom neosvětluje ani napadené rozhodnutí, ani stanovisko povinného subjektu k žadatelovu odvolání, ani správní spis. Je proto na povinném subjektu, aby popsané nejasnosti, na které žadatel oprávněně poukazuje, prostřednictvím konkrétních skutkových zjištění objasnil.

Dále je nutno konstatovat, že se povinný subjekt v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval otázkou, zda mu z právních předpisů plyne povinnost informacemi požadovanými v bodech č. 1, 2 a 7 žádosti disponovat.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že napadené rozhodnutí je v části týkající se bodů č. 1, 2 a 7 žádosti **nepřezkoumatelné**, neboť povinným subjektem provedená skutková zjištění vyžadují nezbytná doplnění.

Námítka vztahující se k bodům č. 3 a 4 žádosti

Povinný subjekt odmítl poskytnout kompletní smluvní dokumentaci a znalecký posudek určující cenu pozemků, které jsou předmětem kupní smlouvy uzavřené dne 19. 12. 2019,

v úplné podobě z důvodu ochrany obchodního tajemství a ochrany osobních údajů. Žadatel tak poskytl pouze částečně znečitelněné verze těchto dokumentů. V napadeném rozhodnutí ve vztahu k jednotlivým znečitelněným částem dokumentů požadovaných v bodu č. 3 žádosti stručně uvedl důvod jejich neposkytnutí. Ve vztahu ke znaleckému posudku uvedl, že zde byly anonymizovány cenové údaje a nález i závěr znaleckého posudku tvořící obchodní tajemství ve smyslu ustanovení § 504 občanského zákoníku.

Předně je třeba konstatovat, že rovněž ve vztahu k těmto bodům žádosti povinný subjekt nerespektoval závazné pokyny Úřadu obsažené v předchozím rozhodnutí a postupoval tak v rozporu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť právním názorem vysloveným v odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu je správní orgán, jenž napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Úřad v předchozím rozhodnutí zcela zřetelně deklaroval, že požadované informace (tj. vybrané části požadovaných smluv a znaleckého posudku) lze považovat za obchodní tajemství pouze tehdy, jsou-li kumulativně naplněny znaky obchodního tajemství stanovené v ustanovení § 504 občanského zákoníku. Je přitom povinností primárně povinného subjektu, jenž trvá na odepření konkrétních částí požadovaných dokumentů z důvodu ochrany obchodního tajemství, aby kumulativní splnění těchto znaků u neposkytnutých částí dokumentů náležitě zhodnotil a především odůvodnil. Neposkytnuté informace lze hodnotit typově jako např. informace o financování a o cenách, informace k projektové dokumentaci, informace o pozemcích a stavbách apod. U takto typově vymezených informací je následně nutné zhodnotit všech pět znaků obchodního tajemství, tj. konkurenční významnost, určitelnost, ocenitelnost, běžnou nedostupnost v příslušných obchodních kruzích, souvislost se závodem a zajištění utajení. Bez řádného popisu, jakým způsobem je každý z těchto znaků obchodního tajemství naplněn, nelze závěrům povinného subjektu stran nezbytnosti ochrany obchodního tajemství přisvědčit. Povinnost osvědčení kumulativního naplnění všech znaků obchodního tajemství dle ustanovení § 504 občanského zákoníku totiž leží především na povinném subjektu a nelze ji přenášet na nadřízený orgán, který bude stěží sám schopen naplnění hodnocených znaků odůvodnit. Jako příklad lze uvést znak zajištění utajení, kdy Úřad bez aktivní součinnosti povinného subjektu není schopen ověřit, zda neposkytnuté části požadovaných dokumentů jsou skutečně chráněné fakticky i právně. K tomu lze odkázat též na komentář k občanskému zákoníku, podle něhož *„Faktickými kroky jsou veškerá vnitřněbezpečnostní opatření spočívající v omezení přístupu ke skutečnostem tvořícím obchodní tajemství. Z hlediska těchto prostředků si lze představit technické zajištění (trezory, kamerové systémy, alarmy, přístupová hesla), personální (omezení osob, které mají k obchodnímu tajemství přístup), případně i smluvní závazky obsahující povinnost mlčenlivosti osob, které mají k obchodnímu tajemství v rámci určité činnosti přístup. Právními kroky, kterými je zajišťováno utajení obchodního tajemství, jsou potom jednak nepojmenované smlouvy se zaměstnanci (§ 1746 odst. 2 ObčZ, § 4 a 4a ZPr), jednak ustanovení v pracovních smlouvách nebo ve vnitřních předpisech. Za obecný pracovněprávní institut sloužící k ochraně obchodního tajemství lze označit i konkurenční doložku (§ 310 odst. 2 ZPr).“* (srov. LAVICKÝ, Petr et al. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654): komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2022).

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. například rozsudek ze dne 9. 12. 2004, č. j. 7 A 118/2002-37, č. 654/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 27. 3. 2008, č. j. 7 As 24/2007-106), pokud povinný subjekt zamýšlí ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. aplikovat a odmítnout na jeho základě žádost o informace, je povinen se s existencí a povahou výše vyjmenovaných znaků obchodního tajemství odpovídajícím způsobem vypořádat v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti o informace. Proto závěr povinného subjektu o odmítnutí žádosti z důvodu omezení práva na informace spočívajícího v tom, že požadovaná informace je obchodním tajemstvím, musí být v rozhodnutí povinného subjektu náležitě zdůvodněn. K tomu je nutno dodat, že na požadavek plynoucí z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu byl povinný subjekt Úřadem v jeho předchozích rozhodnutích výslovně upozorněn, avšak odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí tyto nároky opětovně nereflektuje.

S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že **napadené rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k bodům č. 3 a 4 žádosti nedostalo požadavkům** vymezeným v ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a v navazující judikatuře správních soudů (např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, č. 1112/2007 Sb. NSS, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, či v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 15 A 42/2018-30) na přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu, a proto jej Úřad vyhodnotil jako **nepřezkoumatelné**.

Dále je nutno konstatovat, že povinný subjekt se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., které nelze při posuzování informací vypovídajících o používání veřejných prostředků opomenout. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že z důvodu ochrany obchodního tajemství není možné odepřít poskytnutí informací, které se týkají rozsahu používání prostředků z veřejných rozpočtů a jejich příjemce. Smyslem zmíněného ustanovení je přitom umožnit veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 2. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 618/18, jenž vycházel ze závěrů plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 1. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 32/17, konstatoval, že i v případě povinných subjektů nesledujících veřejný účel (což však není nyní posuzovaný případ, neboť povinný subjekt sleduje zajišťováním osobní vlakové přepravy veřejný účel), je třeba dbát na to, aby veřejné prostředky, které jsou užívány v souladu se zákonem k soukromým účelům, byly užívány hospodárně, tj. nelze akceptovat iracionální či nevhodné nakládání s veřejnými prostředky pouze na základě toho, že se tak děje v rámci podnikatelské činnosti daného subjektu, včetně skutečnosti, že povinné subjekty vyvíjejí podnikatelskou činnost a nacházejí se v konkurenčním prostředí s ostatními soukromými subjekty. Tyto skutečnosti nezakládají důvod, pro který by měla být oslabována veřejná kontrola jejich hospodaření.

Pojem veřejné prostředky je třeba interpretovat v souladu se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční kontrole“). Podle ustanovení § 2 písm. g) zákona o finanční kontrole **se veřejnými prostředky rozumí veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a)**, tj. organizační složce státu, která je účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu, státní příspěvkové organizaci, státnímu fondu, územnímu samosprávnému celku, městské

části hlavního města Prahy, dobrovolnému svazku obcí, příspěvkové organizaci územního samosprávného celku, městské části hlavního města Prahy nebo dobrovolnému svazku obcí, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a jiné právnické osobě zřízené k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem nebo **právnické osobě zřízené na základě zvláštního právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky**. K tomu je třeba doplnit, že dotázaný povinný subjekt přinejmenším zčásti hospodaří s veřejnými prostředky, neboť akciová společnost České dráhy vznikla dne 1. 1. 2003 na základě zákona č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železnic a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, kdy z ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že majetek státu podle § 4 odst. 2 (tj. majetek státu, se kterým hospodařila ke stanovenému dni státní organizace České dráhy, který slouží k provozování železniční dopravní cesty a železniční dopravy, a ostatní majetek státní organizace České dráhy, s výjimkou majetku uvedeného v § 20 odst. 1, § 20 odst. 5 písm. b) a v § 38a) přechází na akciovou společnost České dráhy dnem jejího vzniku.

S ohledem na výše uvedené je Úřad nucen konstatovat, že **napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné též pro nedostatek důvodů**, neboť ve vztahu k informacím požadovaným v bodech č. 3 a 4 žádosti povinný subjekt nevyhodnotil, zda nelze požadované informace poskytnout alespoň v rozsahu vymezeném v § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt se nezabýval ani nezbytností omezení práva na informace. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí vůbec neposoudil a zároveň náležitě nezduvodnil, zda informace týkající se kupní ceny mají spojitost s použitím veřejných prostředků, či nikoliv. Pokud ano, pak je vázán povinností vyplývající z ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a žadatele by měl informovat alespoň o rozsahu veřejných prostředků (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2019, č. j. 5 A 23/2016–53).

Úřad dále konstatuje, že část informací požadovaných v bodech č. 3 a 4 žádosti byla odepřena na základě ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., avšak konkrétní a přezkoumatelné odůvodnění, proč byla aplikována zmíněná výluka z práva na informace (tj. především ochrana osobních údajů), v napadeném rozhodnutí absentuje. Úřad tak nemůže přezkoumat důvodnost znečitelnění konkrétních informací obsažených v dokumentech, které byly žadateli poskytnuty.

Porovnáním informací poskytnutých žadateli s úplnými zněními požadovaných dokumentů byly dále zjištěny určité nesrovnalosti, když například v poskytnutém Dodatku č. 1 ke smlouvě o Projektu uzavřené dne 15. 6. 2005 byla znečitelněna jména a příjmení aprobantů této smlouvy, včetně jejich podpisu, a naproti tomu v Rámcové projektové smlouvě ze dne 18. 12. 2019 nebyly poskytnuty podpisy příslušných aprobantů této smlouvy. Tyto nesrovnalosti je nutno odstranit. Povinný subjekt by měl tedy s odkazem na ochranu osobních údajů dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. znečitelnit pouze ty údaje, které ochraně skutečně podléhají, tj. všechny osobní údaje fyzických osob, včetně těch údajů, které by jinak vedly k identifikaci dotčených fyzických osob, a dále informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy a soukromí fyzické osoby.

Námítka vztahující se k bodu č. 5 žádosti

Povinný subjekt odmítl poskytnout usnesení dozorčí rady týkající se udělení souhlasu s uzavřením kupní smlouvy na pozemky ve vlastnictví povinného subjektu (dále jen „usnesení dozorčí rady“) s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., neboť má za to, že usnesení dozorčí rady je po formální i obsahové stránce vnitřním pokynem, resp. předpisem, přičemž současně existuje legitimní zájem na ochraně těchto informací. Podle povinného subjektu se dále jedná o jeho obchodní tajemství, které požívá ochrany dle § 9 zákona č. 106/1999 Sb. Část požadovaných informací má dle povinného subjektu rovněž povahu osobních údajů (jméno, příjmení a pracovní zařazení), a nelze je tedy poskytnout, neboť se na ně nevztahuje výjimka vymezená v § 8b zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt k bodu č. 5 žádosti dále uvedl, že požadované usnesení směřuje výhradně „dovnitř“ povinného subjektu a není účinné vůči třetí osobám, jelikož nemá žádné právní účinky mimo povinný subjekt. Povaha souhlasu dozorčí rady představuje dle povinného subjektu čistě soukromoprávní jednání.

K tomu je Úřad nucen v první řadě konstatovat, že taktéž ve vztahu k tomuto bodu žádosti povinný subjekt nerespektoval závazné pokyny Úřadu obsažené v předchozím rozhodnutí a postupoval tak v rozporu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť právním názorem vysloveným v odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu je správní orgán, jenž napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Povinný subjekt ani v nyní napadeném rozhodnutí neuvedl legitimní důvod vycházející z ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., pro který by požadovaný dokument neměl být poskytnut, ač byl na tuto nezbytnou podmínku umožňující aplikaci citovaného ustanovení v předchozím rozhodnutí Úřadu výslovně upozorněn. Povinný subjekt opětovně pouze odkázal na ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., aniž by konkrétně odůvodnil, v čem požadovaný dokument naplňuje znaky obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku. Ve vztahu k ochraně osobních údajů povinný subjekt taktéž pouze zopakoval své teze nastíněné v dřívějším rozhodnutí, aniž by reflektoval právní závěry Úřadu týkající se osobních údajů, na které se zákonná ochrana vztahuje, které Úřad formuloval v předchozím rozhodnutí.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. „*může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*“. Aby tak bylo možné tento zákonný důvod pro odmítnutí žádosti aplikovat, musí chráněná informace jednak mít povahu vnitřního pokynu nebo personálního předpisu (formální znak), jednak se musí vztahovat výlučně „dovnitř“ povinného subjektu (znak obsahový). Vzhledem k tomu, že se jedná o fakultativní důvod pro odmítnutí žádosti, musí být v případě chráněné informace naplněn též **legitimní důvod pro její neposkytnutí**, tedy důvod pro neposkytnutí vázaný na článek 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Povinný subjekt tak musí jednoznačně vymežit, v čem spatřuje v daném konkrétním případě veřejný zájem na neposkytnutí požadovaných informací.

Pokud příslušným orgánem schválené právní jednání směřuje vně povinného subjektu, tedy vůči třetím osobám stojícím mimo povinný subjekt (což je v případě souhlasu s prodejem nemovitého majetku povinného subjektu, který požadovaná informace obsahuje, bezesporu

splněno), nelze hovořit o jednání, které se vztahuje výlučně „dovnitř“ povinného subjektu (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2013, č. j. 1 As 70/2013-58, ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010-73, a ze dne 24. 4. 2015, č. j. 8 As 108/2014-54). Z hlediska tohoto znaku není rozhodující, který orgán obchodní společnosti takové jednání schválil, popř. zda reálně způsobilo kýžený následek, jímž je prodej nemovitého majetku, ale právě obsahová stránka takového jednání směřujícího vně povinného subjektu. V tomto smyslu, tj. vně povinného subjektu, požadované usnesení dozorčí rady (usnesení ze dne 5. 11. 2019) dozajista kýžené následky způsobilo, neboť mezi povinným subjektem a společnostmi Sekyra Group, a.s. a Smíchov Station Development, a.s. byla dne 18. 12. 2019 uzavřena Rámcová projektová smlouva a dne 19. 12. 2019 byla mezi povinným subjektem a společností Smíchov One, s.r.o. uzavřena Smlouva o koupi nemovitosti.

Úřad vlastním šetřením zjistil, že k prodeji nemovitostí specifikovaných ve Smlouvě o koupi nemovitostí ze dne 19. 12. 2019 došlo. Pokud by tedy Úřad přistoupil na argumentaci povinného subjektu, podle níž jednání směřovalo pouze dovnitř povinného subjektu, a to s ohledem na § 47 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů, nemůže být v daném případě naplněn legitimní důvod pro neposkytnutí požadovaného usnesení, neboť právní jednání již bylo zjevně dokončeno.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že v posuzovaném případě nenachází žádný legitimní důvod, který by svědčil ve prospěch ochrany informace, a proto jejím poskytnutím nemůže dojít k nepřiměřenému zásahu do práv povinného subjektu.

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí dále odkázal na výluky z práva na informace zakotvenou v § 9 zákona č. 106/1999 Sb. K tomu Úřad připomíná, že povinný subjekt je při aplikaci této výluky povinen přesvědčivě zdůvodnit, zda požadovaná informace kumulativně naplňuje všech šest definičních znaků obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku, což však v nyní posuzovaném případě neučinil. Obchodním tajemstvím totiž mohou být pouze konkrétní informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vykazující současně všechny pojmové znaky obchodního tajemství. Předmětem ochrany obchodního tajemství tak v zásadě není určitý dokument jako celek, nýbrž pouze skutečnosti (informace) v tomto dokumentu obsažené, které splňují pojmové definiční znaky stanovené zákonem. Odepřít celý dokument jako soubor informací, tj. veškeré skutečnosti v něm uvedené, lze tudíž pouze výjimečně v případě, pokud každá jednotlivá informace naplňuje pojmové znaky obchodního tajemství.

Úřad po přezkoumání požadovaného usnesení dozorčí rady povinného subjektu, které měl v úplném znění k dispozici, dospěl k závěru, že jeho obsah (resp. informace v něm obsažené) kumulativně nenaplňuje definiční znaky obchodního tajemství vymezené ustanovením § 504 občanského zákoníku, neboť se nejedná o skutečnosti, které by za obchodní tajemství mohly být považovány (v kontextu kumulativního naplnění zákonem stanovených znaků). K tomu je nutno dodat, že povinný subjekt se vůbec nevypořádal s případnou aplikací výjimky vymezené v § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. upravující poskytování informací o příjemcích veřejných prostředků. Vzhledem k výše formulovanému závěru Úřadu, podle něhož se o obchodní tajemství v posuzovaném případě nejedná, nicméně toto posouzení již potřebné není.

S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že pro odmítnutí požadovaného dokumentu na základě výluky zakotvené v ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. není dán důvod, neboť požadovaný dokument, jakož i informace v něm obsažené, nejsou obchodním tajemstvím, které by bylo nezbytné chránit.

Konečně povinný subjekt v napadeném rozhodnutí přijatelným způsobem neodůvodnil ani své tvrzení, podle něhož některé informace obsažené v požadovaném dokumentu mají povahu chráněných osobních údajů, když pouze mechanicky odkázal jednak na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., jednak na ustanovení § 8b, § 3 odst. 11 a § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., které však s údaji obsaženými v požadovaném dokumentu nesouvisejí. K tomu Úřad pouze podotýká, že ustanovení § 3 odst. 11 zákona č. 106/1999 Sb. vymezuje tzv. otevřená data, o která se však v nyní posuzovaném případě nejedná.

Úřad požadované usnesení dozorčí rady přezkoumal z hlediska ochrany osobních údajů, přičemž shledal, že jde o kopii listiny obsahující podpisovou doložku a podpis zapisovatele. Na podpisovou doložku zapisovatele přitom plně dopadá výjimka vymezená v § 8a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., dle které *povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení*. Naopak na samotný podpis zapisovatele dopadá ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jedná o osobní údaj požívající stanovené ochrany.

V tomto rozsahu (tj. znečitelnění podpisu zapisovatele) shledal Úřad postup povinného subjektu oprávněným a souladným s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“), neboť zveřejněný podpis by byl dalším osobním údajem ve smyslu článku 4 odst. 1 GDPR, jehož zpracování by dle článku 4 odst. 2 téhož právního předpisu nebylo pro dosažení účelu žádosti nezbytné. K tomu je třeba dodat, že v okamžiku, když by z obsahu dokumentu měly být vyloučeny např. podpisové doložky, by již z dokumentu samého nevyplývalo, kdo jej vypracoval, schválil či kdo jej podepsal a nebyl by tak zcela naplněn účel žádosti. Tyto údaje přitom souvisejí s veřejnou činností povinného subjektu.

S ohledem na výše uvedené proto Úřad konstatuje, že napadené rozhodnutí vztahující se k části bodu č. 5 žádosti bylo **vydáno v rozporu s právními předpisy**, neboť na základě žádného z povinným subjektem uplatněných důvodů nebylo lze požadovaný dokument odmítnout. Úřad současně nenalezl jiný zákonný či faktický důvod svědčící pro úplné odepření požadovaného dokumentu.

IV. Závěr

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí shledal Úřad žadatelovo odvolání důvodným. Ve vztahu k bodům č. 1, 2, 3, 4 a 7 shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným s ohledem na nedostatky ve zjištěném skutkovém stavu, které vyžadují nezbytná doplnění. S odkazem na ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. dále Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro to, aby povinnému subjektu nařídil požadované

informace vztahující se k výše specifikovaným bodům žádosti poskytnout, a to právě s ohledem na vady zjištěného skutkového stavu a s tím související nepřezkoumatelnost příslušných částí napadeného rozhodnutí. Úřad tak nemohl jednoznačně určit, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro poskytnutí požadovaných informací. U bodu č. 2 a části bodu č. 7 žádosti nadto doposud není zřejmé, zda požadované informace existují či nikoliv, resp. zda je má povinný subjekt k dispozici či by je měl mít k dispozici na základě povinnosti plynoucí z právního předpisu. Za těchto okolností tedy jejich poskytnutí naříditi nelze. Ve vztahu k bodům č. 3 a 4 žádosti v napadeném rozhodnutí absentuje konkrétní odůvodnění aplikace § 9 zákona č. 106/1999 Sb., především pak zřetelné posouzení, zda požadované informace kumulativně naplňují všechny znaky obchodního tajemství ve smyslu ustanovení § 504 občanského zákoníku. Povinný subjekt rovněž dostatečně nerefletoval § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. Konečně odůvodnění vztahující se k aplikaci výluky zakotvené v § 8a zákona č. 106/1999 Sb. v napadeném rozhodnutí absentuje úplně. Nadřízenému orgánu proto nezbylo než napadené rozhodnutí v části vymezené výrokem I. v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit povinnému subjektu k novému projednání, jelikož ve věci nemohl sám rozhodnout.

V rámci nového projednání je povinný subjekt povinen doplnit ve vztahu k bodům č. 2 a 7 žádosti nezbytná skutková zjištění, která učiní součástí správního spisu. Ve vztahu k bodu č. 1 žádosti povinný subjekt poskytne žadateli nalezené požadované informace. Pokud tyto informace žadateli neposkytne v úplné podobě, musí odepření případně znečitelných údajů náležitě odůvodnit v příslušném rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, které bude obsahovat všechny náležitosti vymezené v § 68 správního řádu.

Ve vztahu k bodům č. 3 a 4 žádosti povinný subjekt znovu posoudí charakter požadovaných informací a pokud je žadateli neposkytne v úplné podobě, pak v souladu s § 12 zákona č. 106/1999 Sb. znečitelní pouze ty informace, jež zákonné ochrany skutečně požívají. Pokud povinný subjekt poskytnutí některých informací odepře z důvodu ochrany obchodního tajemství s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb., je nezbytné, aby alespoň typově vymezil informace, které dle jeho názoru této ochrany požívají, a v tomto rámci popsal, zda a jak takto typově vymezené informace kumulativně naplňují jednotlivé znaky obchodního tajemství. Je přitom nezbytné, aby se povinný subjekt zabýval každým ze znaků vymezených v ustanovení § 504 občanského zákoníku, neboť v případě absence zhodnocení, byť u jediného z těchto znaků nelze případnou výlukou z důvodu ochrany obchodního tajemství akceptovat. Současně je nezbytné, aby povinný subjekt zohlednil též ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a v něm upravenou výjimku z ochrany obchodního tajemství, a to především ve vztahu k informaci o ceně. Pokud povinný subjekt dále část požadovaných informací neposkytne s ohledem na ochranu osobních údajů dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb., je třeba, aby v požadovaných dokumentech znečitelnil pouze ty údaje, které zákonné ochraně skutečně podléhají, přičemž ostatní údaje žadateli poskytne.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ve vztahu k části bodu č. 5 žádosti (poskytnutí usnesení dozorcí rady povinného subjektu ze dne 5. 11. 2019) dospěl Úřad na základě posouzení všech relevantních skutečností k závěru, že napadené rozhodnutí bylo v této části **vydáno v rozporu s právními předpisy**.

Vzhledem k tomu, že Úřad neshledal žádný důvod pro neposkytnutí požadovaného dokumentu, postupoval podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a rozhodnutí povinného subjektu v této části výrokem II. zrušil a řízení zastavil a výrokem III. přikázal povinnému subjektu poskytnout žadateli požadovanou informaci v úplné neanonymizované podobě pouze s vyloučením podpisu zapisovatele, a to ve lhůtě určené ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

I. Proti rozhodnutí ve výroku I. se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

II. Proti rozhodnutí ve výroku II. se podle ustanovení § 16 odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

III. Proti rozhodnutí ve výroku III. se podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Praha 27. října 2022

Mgr. Lenka Kopřivová
pověřená zastupováním
vedoucího oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1.
2. České dráhy, a.s., Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, ID DS: e52cdsf

Dotčená osoba:

Sekyra Group, a.s., U Sluncové 666/12a, 186 00 Praha 8, ID DS: y7mf8s5